

[Fuglsang.]

„Landbrugsredskaber“; men i Bemærkningerne staar der „Maskiner“. Jeg tænker mig ogsaa, at det er et udmærket Formaal at give Laan i Maskiner, men jeg vil tillade mig at gøre Landbrugsministeren opmærksom paa, at der er ringe Pantessikkerhed i Maskiner, der er fastnaglede, for ikke at sige, at der slet ingen Sikkerhed er. Jeg vil derfor henstille, at man, hvor der kan være Tale om at give Laan til Anskaffelse af saadanne Maskiner, er opmærksom paa dette Forhold. Jeg ved ikke, om den højtærede Landbrugsminister tænker paa at sende Cirkulærer ud til Foreningerne eller eventuelt vil have det præciseret i Foreningens Vedtægter, der jo skal godkendes af Ministeriet, men man bør i alt Fald være opmærksom paa dette Forhold. Jeg husker, at vi for en Del Aar siden æskede en Udtalelse fra sagkyndig Side, og saa vidt jeg husker, var det Professor Vinding Kruse, der udtalte sig om det og sagde, at han vilde anse det for umuligt at sikre sig Ejendomsforbehold i fastnaglede Ting, Maskiner eller Redskaber. Jeg nævner det kun, for at vi kan være opmærksom paa det under Behandlingen af Lovforslaget.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet talte om Rentesænkning. I § 3 fastsættes Renten til $4\frac{1}{4}$ pCt. Jeg havde meget ønsket, at vi havde kunnet fastsætte Renten til 4 pCt., men jeg er ogsaa klar over, at det vil volde Vanskeligheder, saaledes som det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) nævnte, og jeg tænker særlig, at det vilde volde Vanskeligheder for Finansministeren. Staten har jo efterhaanden mange og store Udlaan, og Resultatet af, at vi satte Renten her ned til 4 pCt., vilde jo blive en endnu større Forskel, end der er i Forvejen mellem Renterne af de forskellige Udlaan, Staten har. Det vil sikkert volde noget Besvær, saa det skal jeg ikke insistere paa, selv om jeg havde ønsket det.

Nu gaar man videre her, end vi gik i 1928, da vi gennemførte, at der skulde ydes $\frac{1}{2}$ pCt. til Administrationen. Nu foreslaar man dette Administrationsbidrag fra Statskassen forhøjet til 1 pCt., og denne Forhøjelse skal have tilbagevirkende Kraft, altsaa gælde for de Foreninger, der allerede virker. Det kan jeg for saa vidt ikke have noget imod. Jeg tvivler ikke om, at særlig de mindre Driftslaaneforeninger har Besvær med at faa Dækning for deres Arbejde og Ulejlighed; men naar Ministeren i Bemærkningerne antyder, at Foreningerne derefter bedre kan sikre den nødvendige regnskabskyndige Bistand, faar jeg Mistanke

om, at Regnskabsførelsen inden for disse Driftslaaneforeninger maaske ikke har været saa god, som den højtærede Landbrugsminister har ønsket, den skulde være.

Uden at jeg ønsker at forhale Lovforslagets Gang gennem Rigsdagen, vil jeg dog mene, at det var rigtigt, at vi fik Lovforslaget i et Udvalg, hvor vi maaske kunde faa lidt bedre Rede paa, hvad det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) mener med, at „det var gaaet nogenlunde“; jeg har nok hørt lidt om, at nogle af disse Driftslaaneforeninger har været i Vanskeligheder, men jeg har ikke haft Indtryk af, at de var af større Omfang. Der fremsendes jo nogle Indberetninger til Landbrugsministeriet, og af dem vil vi muligvis kunne danne os et Overblik over, hvordan Loven i det hele taget har virket.

Det er de faa og smaa Ønsker, jeg har paa nuværende Tidspunkt, og hermed skal jeg i øvrigt tilsige mit Parti velvillige Behandling.

Victor Larsen: Om det foreliggende Lovforslag, der jo en en Fornyelse af Loven af 18. Marts 1925 og 4. April 1928, maa man sige, at det rent økonomiske Grundlag for saa vidt er i Orden, som der af den 10-aarige Bevilling fra 1925 er til Rest 4,3 Mill. Kr. At Loven i det hele og store har virket efter sit Formaal, er vist ogsaa rigtigt, og mit Parti er da ogsaa, paa Linie med vor Stilling i 1925 og 1928, hvor vi stemte for Loven, absolut meget velvilligt indstillet over for en Lovgivning af denne Art, hvilende, som den er, paa Princippet: Hjælp til Selvhjælp. Imidlertid er der jo i nærværende Lovforslag indført forskellige Forandringer, som man ikke efter vort Skøn paa Forhaand kan betegne som Forbedringer. Naar der f. Eks. i § 2, c. er indført en Bestemmelse om, at Afdragstiden, der hidtil har været 3 Aar, i visse Tilfælde kan udstrækkes til 5 Aar, nemlig for Laan, som er givet til Indkøb af Heste eller Landbrugsredskaber, maa dette for en almindelig menneskelig Betragtning absolut betyde en forøget Risiko. Det ærede Medlem Hr. Fuglsang, der talte for Partiet Venstre, har allerede nævnt, hvad jeg ogsaa har tænkt paa, at med Hensyn til fastnaglede Maskiner er vor Lovgivning af en saadan Art, at man faktisk meget let vil komme ud at svømme, men hvor stor den Risiko er, kan man imidlertid faa et Indtryk af ved at faa en Oversigt over de Tab, der i det hele taget har været paa Udlaanene i de forløbne Aar. I Loven af 18. Marts 1925 havde man en Bestemmelse om, at Laanet til en Forening ikke maatte over-